

Nagykőrösön. November 3. 1860.

K. 513/95.

Telimeres úr!

A nagykőrösi tanulótárság átlárván azt, hogy az iskola falai közt tanításni sokon tanítással nem lehet képezni senkit arra, hogy minden további tanulás és magán munkálkodás nélkül autómányos, a nemkeset, a hazánál hazánál és is hazánál és deszteni tudó ember legyen: elhatározza, hogy egy „önképző társulat”-ot alaltson, melynek, mint a név is mutatja, célja legyen a tanulótárs képezni, művelni, általában hazánál dolgokkal foglalkoztatni.

Tagjai ezen társulatsnak a helyi bölcsészeti önképző társulattól kevés kivétellel, hirt minden korbason délután összejűt, vőn szaválnak, önképző munkátas atnak be, melyet bírálás végerő a tanulót társ valatinek kiadatsnak, hogy így az ifjúságnak csak a munkát irásában, de azokat megbiralásában is gyarapodjék.

A társulatsnak első összejűveseleter alelnöt Lombor Lászlónak azon óhajása s egyszeremind indísványa, hogy telimeres úr, mint volt tanítunk ezen társulat összejűveseleter tagjának megválasztassék, mind az elnöt telimeres László úr által, mind a társulatsnak minden egyes tagja által helyben hagyatván, sőt óhajtatván, elhatároztuk, hogy ennek elfoga-

dására sehíveses uras a legalákarósbabban felírjuk, misz
én most az egész vársulas megbízásából eljettisemi kerem,
csés vagyok.

Nem, minn megíráselkerésű deírjuk oss sehívesemi, hanem in rább omi
- a vársulas - fogjuk az által megíráselkerave éreoni magunkat, ha sehíve
serez úr sítárelkerünlnek ezen kerény nyilakozasá's meg nem veriz ha
sehá's oss elfogadjá, addis sehíveses úr a sítárelkereteli ragórnak axon
jogában, miszketim ör a hisünnesesen munkátas másolaban meglap,
ját, másol trámisva a vársulas fenállása idejéig veszeülend.

Kérjük meg usólagosan, hogy ezen kála és sítárelker-nyilakozasun,
kar elfogadnia triveskedjék.

Kir egyebelse néve maradjunk a sehíveses
úrnak mélyen sítárelker vársulasánjai.
A vársulas nevében Dömötör Samotny
Leggály

